Justitieutskottets betänkande 1984/85:18

om polisens arbetsformer m. m. (prop. 1984/85:81 jämte motioner)

Propositionen

I proposition 1984/85:81 har regeringen (justitiedepartementet) föreslagit riksdagen att godkänna de riktlinjer i fråga om polisens arbetsformer på lokal och regional nivå, utbildning och rekrytering som har förordats i propositionen.

Rörande propositionens huvudsakliga innehåll hänvisas till vad som anförs i det följande under rubriken Utskottet på s. 3.

Motionerna

I samband med propositionen behandlar utskottet följande motioner.

I motion 1983/84:1154 av Erkki Tammenoksa (s) hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att underlätta rekryteringen av tvåspråkiga poliser.

I motion 1984/85:278 av Kjell Johansson (fp) och Kerstin Anér (fp) hemställs

1. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad motionärerna anfört angående besparingar inom polisorganisationen,
2. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad motionärerna anfört angående rekryteringen av personer med invandrarbakgrund till polistjänster.

I motion 1984/85:279 av Gunnar Björk i Gävle (c) hemställs att riksdagen fattar beslut i enlighet med polisberedningens förslag om en samordnad hundverksamhet med regionala hundtjänstbefäl.

I motion 1984/85:280 av Kjell Mattsson (c) yrkas att riksdagen beslutar som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om angelägenheten av ett smidigt genomförande av organisationen på lokal och regional nivå.

I motion 1984/85:281 av Per-Olof Strindberg m. fl. (m) hemställs att riksdagen beslutar inrätta en professur vid polishögskolan.

I motion 1984/85:798 av Kjell Mattsson (c) hemställs

1. att riksdagen beslutar att systemet med särskilda medborgarvittnen skall upphöra,
2. att riksdagen beslutar att insynen i polisarbetet skall ske genom polisstyrelsen och att detta får uttryck i lagstiftningen om polisstyrelsen.

Utskottet

Inledning

Det svenska polisväsendet förstatligades den 1 januari 1965. I samband därmed ändrades organisationen på ett genomgripande sätt. Samtidigt underströks att organisationsfrågorna måste ägnas fortlöpande uppmärksamhet och att organisationen måste anpassas till förändringar i samhället. År 1975 tillkallade chefen för justitiedepartementet efter regeringens bemyndigande sakkunniga för en översyn i detta syfte, 1975 års polisutredning.

Polisutredningen avlämnade år 1979 principbetänkandet (SOU 1979:6) Polisen. Efter remissbehandling lade regeringen för riksdagen fram förslag till allmänna riktlinjer för en reform av polisväsendet (prop. 1980/81:13). Riksdagen godkände år 1981 i huvudsak de av regeringen förordade riktlinjerna (JuU 1980/81:24, rskr 210).

I enlighet med vad som förordats i den nyss nämnda propositionen – och som godtagits av riksdagen – tillkallade chefen för justitiedepartementet efter regeringens bemyndigande en kommitté med uppdrag att behandla frågor om genomförandet av reformen rörande polisens uppgifter, utbildning och organisation m. m. Kommittén antog namnet 1981 års polisberedning.

Polisberedningen har i olika promemorior och betänkanden lagt fram en rad förslag i skilda ämnen.

Som ett första steg i polisreformens genomförande lade regeringen i februari 1984 fram en proposition med förslag om ändrad organisation m. m. för myndigheterna inom polisväsendet (prop. 1983/84:89). Förslagen byggde – förutom på 1981 års riksdagsbeslut – huvudsakligen på betänkanden avgivna av polisberedningen. Riksdagen godtog i allt väsentligt förslagen i propositionen (JuU 1983/84:16, rskr 182).

Senare under våren 1984 beslutade riksdagen – också på grundval av 1981 års principbeslut och bl. a. förslag av polisberedningen – om en ny rättslig reglering av polisverksamheten i en polislag (1984:387) (prop. 1983/84:111, JuU 27, rskr 331). I anslutning härtill har också utfärdats bl. a. en ny polisförordning (1984:730) och en ny instruktion för rikspolisstyrelsen (1984:731).

Genomförandet av det första steget bestämdes till den 1 oktober 1984 (SFS 1984:721 ff).

De organisatoriska förändringar som sålunda genomförts var följande.

För att ge statsmakterna och myndigheterna inom polisväsendet ett bättre underlag för beslut om resursfördelning m. m. har införts ett nytt planeringssystem. – Medborgarinflytandet över polisväsendet har stärkts. Polisstyrelserna har genom författningsändringar getts befogenhet att besluta om t. ex. inriktningen av verksamheten vid myndigheten. Styrelserna har numera också möjlighet att besluta om operativ verksamhet, utom när det gäller

polisledning i särskilt fall. – En ny regional polisorganisation i Stockholms län, i Göteborgs och Bohus län och i Jämtlands län har beslutats. Tjänsten som länspolischef har där förenats med polismästartjänsten vid polismyndigheten i Stockholm, Göteborg resp. Östersund. Vissa organisatoriska förändringar rörande ledningen av den regionala verksamheten har beslutats. – Rikspolisstyrelsen kommer också fortsättningsvis att vara central förvaltningsmyndighet för polisväsendet men flera av styrelsens tidigare uppgifter har decentraliserats. Den centrala utbildningsverksamheten har samlats organisatoriskt inom en polishögskola som får ställning som en byrå vid rikspolisstyrelsen. Slutligen har rekryteringsverksamheten getts en ny inriktning och organisation.

Förslag till det andra steget i polisreformens genomförande läggs fram i den nu förevarande propositionen. Även i denna del bygger förslaget på 1981 års riksdagsbeslut och på betänkanden från polisberedningen.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Förslagen i propositionen innebär följande.

De lokala och de regionala myndigheterna ges ett avgörande inflytande över verksamhetens inriktning och resursfördelningen inom polisväsendet med utgångspunkt från de allmänna riktlinjer för verksamheten som statsmakterna har beslutat. I den nya ordningen kommer det att finnas ett system med basorganisation, som beslutas av regeringen, och i övrigt s. k. fria resurser. De fria resurserna står till de lokala och regionala myndigheternas förfogande. Systemet kompletteras med en ökad frihet för myndigheterna att förfoga över sin egen budget inom s. k. medelsramar.

Systemet med basorganisation och fria resurser kräver vidare en ny utbildningsordning för polispersonalen i enlighet med riksdagens tidigare principbeslut. Syftet är att skapa en bättre utbildad polispersonal som skall kunna användas inom hela organisationen. Vissa principer läggs fast om innehållet i polisutbildningen och rekryteringen till polisväsendet. Vidare föreslås en satsning på polisforskning.

Hos de lokala polismyndigheterna renodlas verksamheten vid de operativa avdelningarna till förmån för egentlig polisverksamhet. Samtidigt stärks kanslifunktionen. I denna kommer t. ex. alltid att finnas en funktion för analys och planering av verksamheten.

I propositionen redovisas hur medborgarinflytandet på den regionala nivån, länsstyrelsen, skall förstärkas. Flera principiellt viktiga frågor om polisverksamheten skall i fortsättningen handläggas av länsstyrelsens styrelse.

Vissa viktiga polisiära verksamheter skall även i fortsättningen vara regionala. Dit hör bekämpandet av narkotikabrottsligheten och den ekonomiska brottsligheten samt trafikövervakningen. I propositionen föreslås vidare en ändrad organisation för de tekniska rotlarna, polishundsverksam-

heten och sjöpolisverksamheten. Den nya ordningen innebär att dessa enheter får regionala uppgifter.

Förslagen avses bli genomförda den 1 juli 1985.

Allmänna överväganden

Regeringens nyss beskrivna förslag till en fortsatt reformering av polisväsendet kännetecknas – liksom tidigare förslag – av en strävan till ökad demokratisering och decentralisering av polisväsendet. En sådan utveckling har också utgjort det främsta målet för statsmakternas hittills fattade beslut om reformering av polisväsendet.

Utskottet vill vidare konstatera att de nu föreliggande förslagen överlag nära ansluter till riksdagens principbeslut år 1981 och till olika riksdagsuttalanden därefter. Utskottet kan därför – utan annat ställningstagande i detalj än sådant som påkallas av motionerna – ansluta sig till de riktlinjer för genomförandet av polisreformens andra steg som chefen för justitiedepartementet förordat i propositionen.

Innan utskottet går över till de särskilda motionsspörsmålen vill utskottet uttrycka sin tillfredsställelse över att det stora reformarbete det här är fråga om har kunnat beslutas under en i allt väsentligt fullständig politisk enighet. Att så kunnat ske bidrar till att ge polisorganisationen och polisverksamheten en stadga som länder både medborgarna och dem som arbetar inom polisen till gagn. Samtidigt vill utskottet i linje med vad tidigare uttalats erinra om att man – inte minst från riksdagens sida – måste ägna fortlöpande uppmärksamhet åt den nya organisationens funktionsduglighet och ändamålsenlighet.

Medborgarvittnen

Polisreformen innebär bl. a. att de lokala polisorganen får ett ökat inflytande över verksamheten samtidigt som medborgarinflytandet över polisledningen i distrikten förstärks; den förtroendevalda polisstyrelsen förvandlas från ett i huvudsak rådgivande organ till ett i egentlig mening styrande organ för polisen. Det ankommer sålunda på polisstyrelsen att fatta de långsiktiga besluten om fördelningen och användningen av resurserna inom polisdistriktet och att handlägga bl. a. viktiga frågor om organisation och verksamhetsplanering. Den i egentlig mening operativa polisledningen utövas dock av polischefen eller av honom underställt polisbefäl; polisledning i det särskilda fallet hör således inte till polisstyrelsens uppgifter.

I samband med att riksdagen år 1981 beslutade riktlinjer för polisreformen skedde en lagreglering av systemet med medborgarvittnen. Enligt den sålunda antagna lagen (1981:324) om medborgarvittnen får en kommun i syfte att tillgodose allmänhetens intresse av insyn i polisverksamheten utse trovärdiga personer att som medborgarvittnen följa polisens arbete i polisdistriktet. Som exempel på uppgifter för medborgarvittnen kan nämnas

närvaro vid polisförhör och när frihetsberövade personer förs in på polisstationerna. – För kostnaderna för medborgarvittnen i Stockholms, Göteborgs och Malmö polisdistrikt anvisas särskilda medel över statsbudgeten (prop. 1984/85:100 bil. 15 s. 131).

I motion 798 begärs att systemet med medborgarvittnen avskaffas. Uppgiften att svara för insynen i polisarbetet bör enligt motionären i stället ankomma på polisstyrelsen.

Utskottet vill med anledning av motionen först erinra om att lagen om medborgarvittnen ger kommunerna en rätt men inte skyldighet att utse medborgarvittnen för insyn i den lokala polisverksamheten. Såsom skedde i lagstiftningsärendet år 1981 vill utskottet också framhålla att medborgarvittnen kan medverka till att trygga rättssäkerheten och stärka förtroendet för polis- och åklagarverksamheten samt – inte minst – vara en garanti mot obefogade anmälningar mot befattningshavare inom poliskåren.

Som nyss sagts skall polisstyrelserna utgöra det styrande organet för polisen och därvid fatta de långsiktiga besluten om bl. a. planeringen och inriktningen av verksamheten i distriktet. Som utskottet uttalade när enahanda motionsyrkande som det nu aktuella prövades förra året (JuU 1983/84:27) anser utskottet det redan av principiella skäl vara uteslutet att såsom föreslås i motionen polisstyrelserna härjämte skulle ha uppgifter av det slag som kan ankomma på medborgarvittnen. En sådan ordning skulle f. ö. kunna komma i konflikt med de av riksdagen fastlagda principerna för uppgiftsfördelningen mellan polisstyrelsen och polischefen och som bl. a. innebär att de frågor som gäller polisledningen i särskilt fall exklusivt hör till polischefens kompetensområde. I viss överensstämmelse med motionsönskemålet vill utskottet dock tillägga att det givetvis ligger ett stort värde i att polisstyrelsernas ledamöter i den utsträckning det är praktiskt möjligt följer polisens arbete på fältet. Av viss betydelse i detta sammanhang är den utbildning för förtroendevalda ledamöter i polisstyrelserna som aktualiseras i anslutning till polisreformen. I denna del hänvisar utskottet till sitt uttalande i betänkandet JuU 1983/84:16 s. 8.

Som framgår av det föregående kan utskottet i år lika litet som förra året tillstyrka en ändring i de avseenden som motionären berör. Utskottet vill dock tillägga att en utvärdering av systemet med medborgarvittnen kan komma att aktualiseras i framtiden. Detta kan ske t. ex. om frågor om polisledamöternas funktion tas upp som en följd av erfarenheterna av den nyss nämnda pågående utbildningen. Det kan också påkallas av statsfinansiella skäl. Med dessa uttalanden avstyrker utskottet bifall till motionen.

Rekrytering av polismän med invandrarbakgrund m. m.

I två motioner förespråkas en ökad rekrytering till polisyrket av personer med tvåspråkighet eller invandrarbakgrund (motion 1154 och motion 278 yrkande 2). Det framhålls att tvåspråkighet inte bör förbigås vid meritvärde-

ringen. Det betonas också att en sådan rekrytering utgör ett viktigt led i ansträngningarna att skapa samhörighet och förståelse mellan olika grupper i vårt land.

Villkoren för antagning till polisyrket behandlades i samband med riksdagens principbeslut år 1981 (prop. 1980/81:13 s. 117 ff, JuU 24 s. 5). Enligt beslutet ankommer det nu liksom tidigare på rikspolisstyrelsen att lägga fast antagningskraven. Beslutet år 1981 innebar bl. a. att värnpliktskravet för manliga sökande utgått och att en del andra krav mjukats upp; arbetslivserfarenhet har tillagts ökad betydelse vid meritvärderingen.

I den sak motionärerna tagit upp har utskottet inhämtat att sökande med invandrarbakgrund regelmässigt förekommer vid antagningen till polishögskolan och att det antagits polisaspiranter med invandrarbakgrund från Finland, Danmark, England, Förbundsrepubliken Tyskland, Polen, Ungern, Jugoslavien, Grekland och Spanien. Någon statistik förs emellertid inte beträffande antalet sökande eller antalet intagna med invandrarbakgrund. Självfallet beaktas tvåspråkighet som en merit.

I linje med motionsönskemålen vill utskottet för sin del understryka vikten av uttalandet i samband med 1981 års principbeslut om att det självfallet är av värde om poliskåren företräder ett så brett befolkningsunderlag som möjligt och om kårens sammansättning på skilda nivåer även avspeglar det förhållandet att en betydande del av landets befolkning numera har invandrarbakgrund. Utskottet utgår från att detta synsätt – som får särskild aktualitet när den av riksdagen godkända nordiska språkkonventionen (prop. 1981/82:5, KU 13) inom kort träder i kraft – även framgent präglar rekryteringsarbetet och anser det mot denna bakgrund vara obehövligt med något särskilt riksdagsuttalande med anledning av de nu behandlade motionsyrkandena.

Polishundstjänsten

Polishundstjänsten fick en fastare organisatorisk form först i samband med polisväsendets förstatligande år 1965. Det fanns då ca 200 polishundar men antalet har sedan dess mer än fördubblats. F. n. finns närmare 450 övervakningshundar och ca 25 hundar för eftersökning av narkotika m. m. Dessutom finns en särskild organisation med fjällräddningshundar. I den organisationen ingår tio av polisens övervakningshundar och ett 20-tal hundar som ägs av privatpersoner men som är kontraktsbundna för fjällräddningstjänst.

Avsikten var från början att samtliga polismyndigheter skulle tillföras tjänstehundar. Detta genomfördes emellertid inte i praktiken. F. n. finns övervakningshundar vid 104 polismyndigheter under det att 14 polismyndigheter saknar tjänstehund. Vid 31 polismyndigheter finns fem eller fler övervakningshundar, vilket ger möjlighet till s. k. dygnstäckning. Vid flertalet polismyndigheter, 73 stycken, finns mellan en och fyra övervakningshundar. Vid dessa myndigheter har man således inte tillgång till

tjänstehund under hela dygnet.

Frågan om den framtida polishundstjänsten har behandlats av en av rikspolisstyrelsen tillsatt projektgrupp och därefter av polisberedningen. Beredningen har föreslagit att verksamheten organiseras regionalt samtidigt som det på regional nivå inrättas en tjänst som regionalt hundbefäl.

Departementschefen ansluter sig i princip till de organisatoriska lösningar som polisberedningen valt men tar avstånd från tanken att införa en ny, administrativt inriktad tjänstestruktur på regional nivå.

I motion 279 begärs att riksdagen skall besluta om regionala hundtjänstbefäl enligt polisberedningens förslag.

Utskottet vill först konstatera att det råder enighet om att hundverksamheten fortsättningsvis bör organiseras som en regional aktivitet och att ansvaret för den bör fördelas mellan länsstyrelse resp. polismyndighet i enlighet med de principer som gäller för regional verksamhet. Som departementschefen närmare utvecklar bör verksamheten vara lokalt knuten till de polismyndigheter som har tillgång till hund i enlighet med vad som gäller f. n. Det ankommer på regeringen att besluta vid vilka polismyndigheter det skall finnas regional hundverksamhet, och det är länsstyrelsens uppgift att besluta om dimensioneringen och inriktningen av verksamheten inom ramen för det antal hundar som tilldelats länet.

I den särskilda frågan om inrättande av en regional tjänst som motionären tar upp delar utskottet departementschefens bedömning. De ifrågavarande regionala uppgifterna kan nämligen inte anses mer betungande än att de kan inrymmas i den organisation som står till länsstyrelsens förfogande för ledning och planering av annan regional verksamhet. Utskottet vill dock – i nära anslutning till motionärens resonemang – framhålla vikten av att ansvariga befattningshavare på både regional och lokal nivå noga beaktar kraven på en god samordning och effektivisering av verksamheten. Med dessa uttalanden avstyrker utskottet bifall till motion 279.

Professur vid polishögskolan

I motion 281 begärs att riksdagen beslutar inrätta en professur vid polishögskolan.

Frågan om inrättande av en professur i polisforskning vid polishögskolan behandlades av utskottet vid budgetberedningen år 1982 (JuU 1981/82:37).

Utskottet uttalade därvid att det återstår åtskilligt att uträtta inom det aktuella forskningsfältet, och utskottet instämde i uttalandena i då föreliggande motioner om att polisarbetet med hänsyn till dess viktiga funktioner i samhället motiverar särskilda forskningsinsatser. Utskottet ansåg också att det därför kan finnas skäl för att en professur i ämnet inrättas eller att forskningsverksamheten på området på annat sätt förstärks. Utskottet tillade att ett sådant ställningstagande också ligger i linje med statsmakternas allmänna satsningar på en förstärkning av forskningen. Med hänsyn till

frågans anknytning till polisberedningens arbete borde den enligt utskottets mening närmare övervägas av polisberedningen. Vad utskottet uttalat gav riksdagen som sin mening regeringen till känna.

Vid budgetberedningen våren 1983 behandlade utskottet samma fråga med anledning av en motion i ämnet (JuU 1982/83:20). Utskottet förklarade sig sakna anledning att göra annat ställningstagande än året dessförinnan.

Saken återkom motionsvägen vid riksdagsbehandlingen förra året av första steget i polisreformens genomförande (JuU 1983/84:16 s. 17).

Utskottet noterade då att polisberedningen hade behandlat den aktuella frågan. Beredningen hade därvid funnit att det är vissa problem förknippade med att inrätta en forskartjänst med polisiär inriktning. Enligt beredningen var de berörda problemen emellertid inte av så avgörande natur att man nu borde avstå från att inrätta en professur knuten till polishögskolan.

Utskottet förklarade sig dela beredningens uppfattning och utgick från att regeringen skulle återkomma till riksdagen i saken. Med hänsyn härtill ansågs det inte finnas anledning till någon riksdagens åtgärd till följd av motionsyrkandet. Yrkandet avslogs.

I den förevarande propositionen ansluter sig departementschefen till beredningens principiella förslag att bygga upp en forskningsverksamhet med polisväsendet som ämnesområde. Platsen för verksamheten bör enligt departementschefen vara polishögskolan. Efter att ha lämnat synpunkter på ämnesbeskrivningen uttalar departementschefen att polisforskningen – i vart fall på sikt – bör byggas upp kring en professur i ämnet. Han uttalar dock tveksamhet inför förslaget att redan nu inrätta en sådan tjänst. Verksamheten bör enligt departementschefen t. v. byggas upp på en något lägre forskningsnivå. Efter några år får man återkomma till frågan om en professur i ämnet. – I årets budgetproposition beräknar departementschefen under anslaget till rikspolisstyrelsen (prop. 1984/85:100 bilaga 4 s. 39) medel för två tjänster som forskare i ämnet polisforskning vid polishögskolan och för en administrativ tjänst.

Utskottet konstaterar att det råder en bred enighet kring tanken att inrätta en professur vid polishögskolan med polisverksamheten som ämnesområde. Som departementschefen närmare utvecklar i propositionen kan emellertid under ett övergångsskede avgränsningen av ämnesområdet vålla vissa problem. Med hänsyn härtill och då – som departementschefen också anför – den vetenskapliga kompetensen för en professorstjänst av naturliga skäl i dag kan vara begränsad ansluter sig utskottet till bedömningen att verksamheten bör inledas på en något lägre nivå. Enligt utskottets mening bör professuren inrättas först efter några år, då ämnet funnit sina former och verksamheten stabiliserats. Med dessa uttalanden avstyrker utskottet bifall till motion 281.

Övriga motionsspörsmål

I två motioner tas upp ett par ämnen som berör genomförandet av polisreformen från närmast budgetmässiga resp. administrativa synpunkter.

I motion 278 förutsätts att ekonomiska besparingar uppkommer genom att rikspolisstyrelsen i den nya organisationen har tillagts minskande uppgifter. Dessa besparingar bör enligt motionärerna utnyttjas till förstärkning av polisens allmänna brottsbekämpande verksamhet främst vad gäller narkotikabrottsligheten (yrkande 1).

De förändringar som motionärerna utgår ifrån tillhör första steget i polisreformen som genomfördes den 1 oktober 1984, och det utrymme för besparingar som förutsätts i motionen saknas sålunda. Även om utskottet hyser sympati för motionsönskemålet om satsningar mot narkotikabrottsligheten kan utskottet därför inte tillstyrka motionen i den här delen. Utskottet vill tillägga att även de nu aktuella reformerna torde komma att leda till ett effektivare resursutnyttjande och därmed, framför allt på sikt, till betydande rationaliseringsvinster. Hur sådana vinster bör behandlas är en fråga som åren framöver får prövas i sedvanlig ordning i budgetregleringssammanhang.

I motion 280 efterlyses ett uttalande om vikten av ett smidigt genomförande av den nya organisationen. Motionären tar sikte på tillsättandet av tjänsterna i den organisation som omfattas av första steget i polisreformen. Den ordning som tillämpas är enligt motionären onödigt byråkratisk. Han förordar därför ett system där ledigförklarande inte erfordras eller där behörigheten att söka tjänst eller långtidsvikariat i visst distrikt begränsas till den som redan innehar tjänst eller långtidsvikariat i distriktet.

Utskottet kan konstatera att det förfarande motionären berör redan pågår. Det regleras bl. a. av föreskrifter i förordningen (1984:733) om tillsättning av vissa tjänster inom polisväsendet, som regeringen utfärdade den 23 augusti 1984. Bestämmelserna tillmötesgår på olika sätt motionärens önskemål, bl. a. genom föreskrifter om begränsat ledigkungörande och om tillsättande utan ledigkungörande. Utskottet, som utgår från att den praktiska tillämpningen i linje med tankarna i motionen sker med all den smidighet som omständigheterna medger, finner ej skäl till något särskilt uttalande från riksdagens sida i saken. Utskottet avstyrker därför bifall till motionen.

Utskottets hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *medborgarvittnen*
   att riksdagen avslår motion 1984/85:798,
2. beträffande *rekrytering av polismän med invandrarbakgrund m. m.*
   att riksdagen avslår motion 1983/84:1154 och motion 1984/85:278 i denna del (yrkande 2),
3. beträffande *polishundstjänsten*
   att riksdagen avslår motion 1984/85:279,
4. beträffande *professur vid polishögskolan*
   att riksdagen avslår motion 1984/85:281,

5. beträffande *besparingar*
   att riksdagen avslår motion 1984/85:278 i denna del (yrkande 1),
6. beträffande *ledigförklarande av tjänster m. m.*
   att riksdagen avslår motion 1984/85:280,
7. beträffande *riktlinjer*
   att riksdagen godkänner de riktlinjer i fråga om polisens arbetsformer på lokal och regional nivå, utbildning och rekrytering som förordats i proposition 1984/85:81 i den mån de inte omfattas av vad utskottet hemställt ovan.

Stockholm den 26 februari 1985

På justitieutskottets vägnar
LENNART BLOM

Närvarande: Lennart Blom (m), Lisa Mattson (s), Eric Jönsson (s), Karin Söder (c), Björn Körlof (m), Helge Klöver (s), Arne Svensson (m), Gunilla André (c), Ulla-Britt Åbark (s), Lars-Erik Lövdén (s), Sven Munke (m), Hans Petersson i Röstånga (fp), Hans Göran Franck (s), Birthe Sörestedt (s) och Göran Magnusson (s).

Reservation

Professur vid polishögskolan (mom. 4)

Lennart Blom (m), Björn Körlof (m), Arne Svensson (m) och Sven Munke (m) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 8 som börjar med "Utskottet konstaterar" och slutar med "motion 281" bort ha följande lydelse:

Utskottet konstaterar att det råder en bred enighet kring tanken att inrätta en professur vid polishögskolan med polisverksamheten som ämnesområde. Förra året fann utskottet – i likhet med polisberedningen – att de problem som ansetts vara förknippade med inrättandet av en sådan tjänst inte var sådana att man då borde avstå från att inrätta tjänsten, och utskottet utgick från att regeringen skulle återkomma till riksdagen i saken.

När så nu sker har – som framgår av det föregående – regeringen intagit en annan ståndpunkt än riksdagen gjorde förra året och förordar att verksamheten inleds på en något lägre forskningsnivå.

Enligt utskottets mening saknas anledning att ytterligare fördröja beslutet om inrättandet av professuren. Riksdagen bör därför nu bemyndiga regeringen att inrätta tjänsten. Beslut om inrättandet bör fattas snarast möjligt, varefter tillsättningsförfarandet får äga rum i sedvanlig ordning.

Erforderlig medelstilldelning får ske på tilläggsbudget. Vad utskottet nu med anledning av motion 281 uttalat bör riksdagen som sin mening ge

regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 4 bort ha följande lydelse:

4. beträffande *professur vid polishögskolan*
att riksdagen med anledning av motion 1984/85:281 *dels* bemyndigar regeringen att inrätta en professur vid polishögskolan, *dels* som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet i övrigt anfört i detta hänseende.

minab/gotab Stockholm 1985 82075